

## **Jean-Claude Carrière: Terasa**

### *anotace*

Příčina a následek jsou ošemetná dvojice. Chtělo by se říci, že jdou ruku v ruce, jenže co když tomu tak docela není? Že máte domov a v něm milující ženu ještě nemusí nutně znamenat, že netrávíte dny vyjídáním cizích ledniček a telefonováním z cizích aparátů – i když třeba pouze po Paříži! A ani mnohaletý mlčenlivý vztah nedává žádnou jistotu, že se vaše krásná Madeleine jednoho dne nezvedne se sbaleným kufrem. Co na tom, že její milenec nemá vkus ni vychování? Jste si snad vy jistí svou sociální inteligencí? „*Řeknete nějaké ženě, že se vám líbí, skočíte z okna a ona si hned myslí, že je to kvůli ní!*“ Proč byste vlastně z pádu z terasy nemohli vyváznout jen tak bez zranění?

Stačí jemným tahem setřít hranice našich předpokladů a ocitáme se ve světě, kde stavíme z tekutého písku. názory na to kde, co vlastně a zda to vůbec má cenu se u aktérů Carriérových komedií různí. Existenciální balancování na tanečním parketě jedné pařížské terasy dýchá všemi nejistotami postmoderní společnosti. Uhly pohledů se tříští jako kubistická malba, originalita je k dostání maximálně na pultech předměstských outletů a mezi láskou a kupní silou zas takový rozdíl vlastně není. V jednom dni se změní všechno – nebo taky vůbec nic.